

Keski-Pohjanmaan maaseutuopiston Toholammin Artesaaniopiston Keramiikka- ja lasialan opiskelija

Työskentelin ”The Old Piggery Pottery” nimisessä pienessä keramiikkapajassa, kylässä nimeltä Needham market. Asuntomme sijaitsi Bury St. Edmundsin kaupungissa, josta kuljin junalla työpaikalleni. Asunnolta juna-asemalle oli matkaa n. 4km, jonka kuljin kävellen. Junamatka kesti puolisen tuntia ja menopaluulippu maksoi 6,10 £. Junat olivat vain kaksivaunuisia ja ne eivät koskaan olleet täynnä. Juna-asemalta pajalle matkaa oli n. 1km. Juna oli perillä klo 9.50 ja klo 10 olin pajalla. Buryyn menin takaisin klo 16.23 lähtevällä junalla ja se oli perillä 16.55.

Keramiikkapaja sijaitsi pienellä farmilla, jossa myytiin lähituottajien vihanneksia, marjoja ja käsitöitä. Paja oli pieni, ja siinä oli myymälä samassa tilassa. Pajan omistajat olivat todella ystävällisiä ja mukavia ihmisiä. Ilmapiiri työpaikalla oli rento ja huumoripitoinen. Myös heidän koiransa Daisy vietti päivät pajalla.

Teetä juotiin keskimäärin kolme kertaa päivässä, ja aina silloinkin, jos omistajien ystäviä vieraili pajalla. Kahvitaumat olivat n. 10 - 15 minuutin pituisia ja ruokatauko kesti n. 40 - 60 minuuttia. Pajalla oli jääkaappi, jossa omistajat säilyttivät omia eväitään. Tauoilla keskusteltiin perheestä, lemmikeistä, harrastuksista ja muista yleisistä asioista. Pajalla ei tarvinnut teititellä, vaan ilmapiiri oli todella rento. Pajalla pidettiin omia vaateita, ja tarvittaessa käytettiin esiliinaa.

Olin toivonut jo Suomessa, että saisin opetella dreiijaamaan teepannun, ja näin myös ilokseni tapahtui. Ensimmäisenä päivänä sain koristella ison vadin mieleni mukaan. Seuraavan viikon tiistaina aloitin pannujen dreiijaamisen ja keskiviikkona liitin pannun osat toisiinsa. Seuraavalla viikolla koristelin teepannun ja keskiviikkona tein vateja ja lusikoita Helenin näyttämällä tavalla. Teepannut sain raakapoltettuina mukaan kotiin, joten lasittaminen jäi minulle itselleni tehtäväksi.

Koululla tein omaa projektia, jossa tavoitteena oli suunnitella ja valmistaa vieraslahjoja West Suffolk Collegelle seuraaviksi viideksi vuodeksi. Lahjoja oli tarkoitus antaa muista maista saapuville vierailijoille, esimerkiksi oman koulumme opettajille. Sain joko tehdä ainoastaan mallit jokaiselle vuodelle (jokaisen vuoden lahja piti olla erilainen, mutta kaikkien piti kuitenkin jollainlailla kuulua yhteen) tai tehdä viisi kappaletta/vuosi, eli yhteensä 25 kpl lahjoja. Päädyin vain suunnittelemaan ja tekemään mallikappaleet lahjoista, koska aikaa ei ollut paljoa. Tuotteet olivat: hedelmävati, keksivati, astia teepusseille + käytetyn teepussin alunen, saippuakuppi ja kynäteline. Nämä tuotteet raakapoltettiin ja toiseksi viimeisenä lauantaina ne laitettiin maakuoppapolttoon.

Projekti ei tosin ollutkaan todellinen. Projektin tekovaiheessa ei minua noteerattu koululla mitenkään ja saimme olla toisen opiskelijan kanssa kahdestaan ”keramiikkaluokassa”. Olin saanut sen käsityksen että keramiikkapuolella olisi oikeasti opiskelijoita, mutta paljastuikin, että keramiikkaluokassa pidetään ainoastaan lyhyitä kursseja koulun opiskelijoille.

Uusi asia mitä sain kokeilla koululla, oli muovityöt. Pleksistä sahattiin jokin kuvio ja sen reunat hiottiin ja sitten työ kiillotettiin vahan avulla.

Yleensä ihmiset olivat todella ystävällisiä, kirpputoreilla saatettiin tulla juttelemaan niitä näitä ja kerran seistessämme sateessa kartta kädessä, eräs nainen pysähtyi kysymään voisiko hän auttaa jotenkin.

Nuoret käyttäytyivät aikalaila samalla lailla kuin Suomessakin. Tosin koulussa tuntui, ettei siellä kukaan tehnyt oikeasti mitään. Opiskelijat lojuivat ulkona nurmikolla ja istuskelivat kahvioissa ilman kiirettä mihinkään.

Vasemmanpuoleinen liikenne oli hankala oppia, piti oikein muistella että kummalle suunnalle pitää katsoa ensin, kun ylitti katua.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:18